

Acesta este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2023:029.001285

Dosar nr. 48951/3/2017* (1161/2023)

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A III A CIVILĂ
ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI FAMILIE
DECIZIA CIVILĂ NR. 1285 A
Ședința publică de la 23.10.2023
Curtea constituită din:
Președinte - Andreea Maria Dumbrăveanu
Judecător - Alina Petruța Buculei
Grefier - Georgiana Vișănoaie

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de apelanta pârâtă **SC Fotbal Club FCSB Sa (fostă Fotbal Club Steaua București SA)**, împotriva sentinței civile nr. 1628/05.07.2019 pronunțată de Tribunalul București - Secția a V-a Civilă, în dosarul nr. 48951/3/2017, după casarea Deciziei civile nr. 1034 din 28.06.2021 pronunțată de Curtea de Apel București Secția a III-a Civilă și pentru cauze cu minori și de familie, prin Decizia civilă nr. 513 din 28.03.2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în contradictoriu cu **intimata reclamantă Clubul Sportiv al Armatei "Steaua București" (UM 02301 București)** și cu **intervenienții Asociația Steaua 1947 Ltd și Asociația Salvați Steaua.**

Cauza are ca obiect – acțiune în constatare.

Dezbaterile în cauză au avut loc la data de 18.09.2023 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Curtea a amânat pronunțarea la 02.10.2023, 16.10.2023 și 23.10.2023 când a decis următoarele:

C U R T E A

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin *cererea de chemare în judecată înregistrată la 29 decembrie 2017* pe rolul Tribunalului București - Secția a V-a civilă sub dosar nr. 48951/3/2017, reclamantul Clubul Sportiv al Armatei „Steaua București” a solicitat ca, în contradictoriu cu pârâta societatea Fotbal Club FCSB S.A., să se constate că îi aparține palmaresul echipei de fotbal a Clubului Sportiv al Armatei „Steaua București” de la înființare, respectiv din anul 1947 și până în anul 2003.

Prin *cererea de precizare a întâmpinării* depusă la termenul din data din 25 septembrie 2018, pârâta a solicitat recalificarea întâmpinării înregistrate la data de 27 aprilie 2018, ca fiind cerere reconvențională, cerere în raport de care instanța, din oficiu, a invocat excepția tardivității, în privința căreia a dispus amânarea pronunțării pentru data de 27 septembrie 2018.

Prin *încheierea de ședință din data de 27 septembrie 2018*, Tribunalul București a respins cererea pârâtei, reținând că prin recalificarea unei cereri, se urmărește stabilirea calificării corecte a actului de procedură efectuat de părți, ceea ce în speță ar presupune că pârâta a formulat o pretenție proprie împotriva reclamantului prin întâmpinare, dar din eroare, această cerere nu a fost calificată ca fiind cerere reconvențională, or, afirmația pârâtei potrivit căreia palmaresul îi aparține reprezintă o apărare formulată în raport de cererea de chemare în judecată, din cuprinsul actului procesual nerezultând că se

formulează pretenții proprii. Drept urmare, a calificat cererea depusă de către pârâtă la termenul din 25.09.2018 ca fiind o cerere reconvențională, pe care a respins-o ca tardivă.

Prin cererea formulată la 23 octombrie 2018 și înregistrată sub dosar nr. 35088/3/2018 pe rolul Tribunalului București - Secția a III-a civilă, reclamanta societatea Fotbal Club FCSB S.A., în contradictoriu cu pârâtul Clubul Sportiv al Armatei „Steaua București”, a solicitat să se constate că este titularul legal al dreptului de a utiliza, în scopuri comerciale și sportive, palmaresul fostei echipei de fotbal profesionist Steaua București, precum și toate derivatele sportive ce rezultă din acesta, în calitatea sa de unic continuator al activității fotbalistice al acestei echipe.

Prin încheierea din 23 aprilie 2019, a fost admisă excepția conexității și s-a dispus conexarea cauzei înregistrate sub nr. 35088/3/2018 la cauza de față – dosar nr. 48951/3/2017.

Prin Sentința civilă nr. 1628 din 5 iulie 2019, Tribunalul București - Secția a V-a civilă a admis cererea principală formulată de reclamantul Clubul Sportiv al Armatei „Steaua București”, în contradictoriu cu pârâta societatea Fotbal Club FCSB S.A, a constatat că palmaresul echipei de fotbal a Clubul Sportiv al Armatei „Steaua București”, din anul 1947 și până în anul 2003, aparține reclamantului Clubul Sportiv al Armatei „Steaua București”, a obligat pe pârâta societatea Fotbal Club FCSB S.A. la plata către reclamant a sumei de 100 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată și a respins, ca neîntemeiată, cererea conexă formulată de reclamanta societatea Fotbal Club FCSB S.A., în contradictoriu cu pârâtul Clubul Sportiv al Armatei „Steaua București”.

Prin decizia nr. 1034A din 28 iunie 2021, Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a admis apelul formulat de apelanta-pârâtă societatea Fotbal Club FCSB S.A. (fostă Fotbal Club Steaua București S.A.) împotriva sentinței civile nr. 1628 din 5 iulie 2019, pronunțată de Tribunalul București - Secția a V-a civilă, în contradictoriu cu intimatul-reclamant Clubul Sportiv al Armatei „Steaua București” (U.M. 02301 București), a admis cererile de intervenție accesorii formulate de Asociația Steaua 1947 LTD București și Asociația Salvați Steaua, a schimbat în parte sentința apelată, în sensul că a admis excepția lipsei calității procesual active a reclamantului Clubul Sportiv al Armatei „Steaua București” în privința cererii având ca obiect dreptul la palmares pentru perioada 1998-2003 și a respins această cerere în consecință, a menținut restul dispozițiilor sentinței referitoare la soluția în privința constatării că palmaresul echipei de fotbal Club Sportiv al Armatei „Steaua București” din 1947 și până în 1998 aparține reclamantului Club Sportiv al Armatei „Steaua București”, precum pe cele referitoare la soluția în privința cererii conexe și a obligat pe intimatul-reclamant la plata către apelanta-pârâtă a sumei de 3000 lei, cheltuieli de judecată (onorariu avocațial, taxă de timbru), cu aplicarea art. 453 alin. 1 și 2 și art. 451 alin. 2 C.pr.civ.

Împotriva deciziei nr. 1034A din 28 iunie 2021 și a încheierii din 10 mai 2021, pronunțate de Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, a declarat recurs pârâta societatea Fotbal Club FCSB S.A. De asemenea, intervenienta Asociația Salvați Steaua a declarat recurs împotriva deciziei nr. 1034A din 28 iunie 2021 pronunțată de aceeași instanță.

Prin decizia nr. 513/28.03.2023, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția I Civilă a admis recursul declarat de pârâta Fotbal Club FCSB S.A. (fostă Fotbal Club Steaua București S.A.) împotriva încheierii din 10 mai 2021 și a deciziei nr. 1034A din 28 iunie 2021, pronunțate de Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, a admis recursul declarat de intervenienta Asociația Salvați Steaua împotriva deciziei civile nr. 1034A din 28 iunie 2021, pronunțată de Curtea de Apel

București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, a casat încheierea și decizia recurate și a trimis cauza spre rejudecare aceleiași instanțe de apel.

În rejudecarea apelului, dosarul a fost înregistrat sub nr. 48951/3/2017* pe rolul Curții de Apel București – Secția a III-a Civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Analizând apelul și cererile de intervenție accesorie formulate, în limitele rejudecării, Curtea reține următoarele:

Astfel cum rezultă din prevederile art. 501 alin. 1 NCPC, în caz de casare, hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate sunt obligatorii pentru instanța care judecă fondul iar conform alineatului 3 al aceluiași articol, după casare, instanța de fond va judeca din nou, în limitele casării și ținând seama de toate motivele invocate înaintea instanței a cărei hotărâre a fost casată.

În prezenta cauză, prin Decizia civilă nr. 513/28.03.2023, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursurile declarate de recurenta-pârâta Fotbal Club FCSB SA și de recurenta – intervenientă Asociația Salvați Steaua, a casat încheierea din data de 10.05.2022 și decizia civilă recurată și a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de apel.

În considerente, instanța de recurs a reținut că „ Ceea ce este contestat de recurente este, în esență, faptul că preluarea palmaresului operează pentru recurenta-pârâtă societatea Fotbal Club FCSB S.A și în perioada 2003-2017, aceasta fiind titulara dreptului de a deține palmaresul, în pofida schimbării denumirii persoanelor juridice care l-au deținut.

Înalta Curte reține că, în examinarea motivelor invocate în calea de atac, instanța de apel a dat dovadă de un formalism excesiv, care trebuie evitat din perspectiva respectării dreptului de acces la un tribunal, prevăzut de art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor Omului și a libertăților fundamentale. (...)

Înalta Curte reține că instanța de apel a făcut o greșită aplicare a dispozițiilor art. 204 Cod procedură civilă, de vreme ce, în cauză, nu s-a verificat aplicarea principiului disponibilității, din perspectiva limitelor investiției instanței cu privire la cererea conexă. Or, prioritar pentru instanță era să stabilească obiectul cererii, modificarea acesteia în temeiul art. 204 din cod, fiind ulterioară determinării limitelor investiției instanței. Examinarea dispozițiilor legale menționate devenea incidentă numai după ce instanța clarifica perioada de timp pentru care s-a formulat petitul principal, în special pentru 2003-2017, așa cum rezultă din conținutul cererii.

Consecința acestei modalități de analiză a motivelor de apel a determinat o incorectă și insuficientă stabilire a cadrului procesual obiectiv din perspectiva cererii conexe, generând o încălcare a dreptului de dispoziție al părților, așa cum acesta este reglementat de art. 9 alin. (2) C.pr.civ., a dreptului la apărare prevăzut de art. 13 C.pr.civ. și a dreptului la un proces echitabil conform art. 6 C.pr.civ., motiv pentru care se impune admiterea recursurilor și casarea deciziei și a încheierii recurate cu trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanțe de apel.

Totodată, având în vedere că încheierea recurată din data de 10 mai 2021 este strâns legată de cererea conexă, întrucât prin aceasta instanța apel a respins solicitările de probatorii formulate de societatea Fotbal Club FCSB S.A. în vederea dovedirii cererii sale conexe, în rejudecare, instanța de apel urmează să aprecieze asupra pertinentei, concludenței și utilității încuviințării probatoriului solicitat.

Concluzionând, pentru aceste motive se impune admiterea recursurilor și casarea deciziei și respectiv a încheierii recurate, cu trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanțe de apel, în vederea stabilirii existenței dreptului pârâtei-reclamante asupra palmaresului pentru intervalul 2003-2017.

În rejudecare, instanța de apel va avea în vedere și apărările intimitei-reclamante Fotbal Club Steaua București, potrivit cărora activitatea sportivă fotbalistică a fost desfășurată în cadrul unor entități juridice diferite, cu regim juridic distinct, care și-au desfășurat activitatea în perioadele 1947-1998, 1998-2003 și ulterior anului 2003. (...)

În ceea ce privește susținerile recurentelor în legătură cu dreptul de a participa în competiții în divizia A, în rejudecare, instanța de apel va avea în vedere și apărările intimitei-reclamante Fotbal Club Steaua București, potrivit cărora activitatea sportivă fotbalistică a fost desfășurată în cadrul unor entități juridice diferite, cu regim juridic distinct, care și-au desfășurat activitatea în perioadele 1947-1998, 1998-2003 și ulterior anului 2003.

Vor fi avute în vedere și convențiile încheiate între părți pentru a se putea stabili dacă Asociația Fotbal Club Steaua București, care a preluat de la reclamantul Clubul Sportiv al Armatei „Steaua București” o serie de drepturi, expres enumerate, avea posibilitatea legală de a transmite palmaresul pentru perioada invocată în cererea conexă.”

Luând în considerare aspectele dezlegate în mod definitiv de Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea reține, astfel cum a stabilit și prin încheierea din data de 18.09.2023, că instanța de apel, în rejudecare, este investită cu soluționarea cererii de apel și a cererilor de intervenție accesorie numai din perspectiva motivului de apel vizând nesoluționarea în totalitate de către prima instanță a cererii conexe, respectiv a cererii privind constatarea că apelanta-pârâtă Fotbal Club FCSB SA este titularul legal al dreptului de a utiliza, în scopuri comerciale și sportive, palmaresul fostei echipe de fotbal profesionist Steaua București precum și toate derivatele sportive ce rezultă din acesta, în calitate de unic continuator al activității fotbalistice al acestei echipe pentru perioada 2003-2017.

Restul criticilor deduse judecății în apel prin calea de atac formulată sau prin cererile de intervenție accesorie a intrat în autoritatea de lucru judecat ca urmare a constatării de către instanța de recurs a caracterului neîntemeiat al celorlalte motive de casare.

Pronunțându-se în limitele rejudecării, Curtea reține că prin cererea de apel apelanta-pârâtă a susținut împrejurarea că prima instanță nu s-a pronunțat asupra capătului din cererea conexă vizând constatarea dreptului asupra palmaresului fostei echipe de fotbal Steaua București în perioada 2003-2017 și a solicitat trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe pentru a analiza acest capăt de cerere.

Curtea reține că prin Decizia nr. 513/28.03.2023 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursului împotriva deciziei instanței de apel din ciclul procesual anterior s-a reținut cu autoritate de lucru judecat că deși petitul cererii conexe este redactat deficitar, din cuprinsul cererii conexe aflate la filele 5-11 din dosarul nr. 35088/3/2018 reiese că societatea Fotbal Club FCSB SA a făcut vorbire începând cu fila 10 de rezultatele obținute ulterior perioadei 2003, astfel încât există elemente ce pot contura petitul acțiunii conexe în funcție de conținutul acesteia, având în vedere susținerile și argumentele părților. Or, în cerere s-a menționat expres că „CSA nu contestă calitatea FCSB de continuator al activității fotbalistice și competiționale și de deținător al palmaresului aferent perioadei 2003-prezent.”

Așadar, în raport de aceste considerente, care se impun prezentei instanțe, Curtea constată că prin cererea conexă SC Fotbal Club FCSB SA a solicitat să se constate dreptul său de a utiliza, în scopuri comerciale și sportive, palmaresul fostei echipe Steaua București precum și toate derivatele sportive ce rezultă din acesta, în intervalul de timp 2003-2017, susținând că are calitatea de unic continuator al activității fotbalistice al acestei echipe iar prima instanță nu s-a pronunțat pe această cerere, încălcând dispozițiile art. 22 alin. 6 NCPC, conform cărora judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea

ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel.

Curtea reține că, potrivit art. 480 alin. 3 NCPC, *în cazul în care se constată că, în mod greșit, prima instanță a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului ori judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost legal citată, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va judeca procesul, evocând fondul. Cu toate acestea, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va trimite cauza spre rejudecare primei instanțe sau altei instanțe egale în grad cu aceasta din aceeași circumscripție, în cazul în care părțile au solicitat în mod expres luarea acestei măsuri prin cererea de apel ori prin întâmpinare; trimiterea spre rejudecare poate fi dispusă o singură dată în cursul procesului. Dezlegarea dată problemelor de drept de către instanța de apel, precum și necesitatea administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii fondului.*

Deși prima instanță a soluționat cauza fără a intra în cercetarea fondului în privința cererii conexe ce vizează perioada 2003-2017 iar prin cererea de apel s-a solicitat trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe, Curtea constată că, în speța de față, dispozițiile de mai sus nu sunt incidente iar litigiul se va rejudeca de către instanța de apel pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 497 NCPC, Înalta Curte de Casație și Justiție, în caz de casare, trimite, o singură dată în cursul procesului, cauza spre o nouă judecată instanței de apel care a pronunțat hotărârea casată ori, atunci când este cazul și sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 480 alin. (3), primei instanțe, a cărei hotărâre este, de asemenea, casată.

Atunci când interesele bunei administrări a justiției o cer, cauza va putea fi trimisă oricărei alte instanțe de același grad, cu excepția cazului casării pentru lipsă de competență, când cauza va fi trimisă instanței competente sau altui organ cu activitate jurisdicțională competent potrivit legii. În cazul în care casarea s-a făcut pentru că instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești sau când s-a încălcat autoritatea de lucru judecat, cererea se respinge ca inadmisibilă.

Prin urmare, în situația în care instanța supremă admite recursul, evaluează ea însăși în ce măsură se impune trimiterea cauzei spre rejudecare și, în caz afirmativ, cărei instanțe îi va fi trimisă cauza.

În această privință, Codul de procedură civilă prevede o regulă și două excepții, regula fiind reprezentată de trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de apel a cărei hotărâre a fost casată, în speța de față, Curtea de Apel București.

Cu titlu de excepție, Înalta Curte de Casație și Justiție va trimite cauza spre rejudecare (în mod direct) primei instanțe, în măsura în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: prima instanță a omis în mod greșit să judece fondul cauzei; cauza nu a mai fost anterior trimisă spre rejudecare în cursul procesului; cel puțin una dintre părți a cerut expres trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe, fie prin cererea de apel, fie prin întâmpinare la apelului declarat.

În ceea ce privește ipoteza aplicării art. 480 alin. (3) NCPC, din prevederile art. 497 NCPC reiese că doar instanța de recurs este abilitată ca, în condițiile redate anterior, să trimită cauza spre rejudecare direct primei instanțe, iar nu instanței de apel.

În conformitate cu art. 501 alin. 1 NCPC, în caz de casare, hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate sunt obligatorii pentru instanța care judecă fondul.

Decizia instanței de recurs fiind definitivă și obligatorie în ceea ce privește desemnarea instanței de trimitere care urmează să treacă la rejudecarea cauzei, nu este posibil ca instanța de apel căreia cauza i se trimite spre rejudecare să procedeze, mai departe, potrivit art. 480 alin. (3) NCPC, anulând sentința cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare primei instanțe.

În speță, prin Decizia nr. 513/28.03.2023 Înalta Curte de Casație și Justiție – secția I civilă a dispus casarea deciziei pronunțate de Curtea de Apel București – Secția a III-a Civilă și pentru cauze cu minori și de familie în primul ciclu procesual și a trimis cauza, spre rejudecare, aceleiași instanțe de apel, în vederea stabilirii dreptului pârâtei-reclamante asupra palmaresului pentru intervalul 2003-2017, dând indicații instanței de apel asupra necesității aprecierii pertinentei, concludenței și utilității încuviințării probatoriului solicitat pentru dovedirea cererii conexe precum și asupra verificării apărărilor intimitei-reclamante Fotbal Club Steaua București.

Prin urmare, instanței de apel nu i-a fost impusă o nouă analiză a apelului din perspectiva dispozițiilor art. 480 alin. (3) NCPC, ci făcând aplicarea art. 497 NCPC, Înalta Curte a stabilit în mod direct, explicit și neechivoc că rejudecarea urmează a se face de instanța de apel, excluzând astfel în mod logic ipoteza trimiterii subsecvente spre rejudecare către prima instanță, Tribunalul București.

Acest aspect al trimiterii cauzei spre rejudecare Curții de Apel, iar nu Tribunalului a intrat în autoritatea lucrului judecat, decizia Înaltei Curți fiind definitivă.

Raportat la prevederile art. 497 și ale art. 501 alin. (1) NCPC nu este posibil ca instanța de apel să încalce dispozițiile deciziei de casare și să evalueze dacă se impune trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe. Dacă era cazul, o astfel de dispoziție ar fi fost luată de instanța de recurs și chiar în ipoteza în care instanța de recurs ar fi omis în mod eronat să trimită cauza spre rejudecare primei instanțe, o astfel de eroare ipotetică nu mai poate fi censurată de instanța de trimitere, de vreme ce decizia instanței de recurs este definitivă și obligatorie inclusiv în ceea ce privește desemnarea instanței devolutive care va proceda la rejudecare.

În consecință, Curtea, constatând că prima instanță nu a analizat cererea conexă privind constatarea dreptului dreptul S.C. Fotbal Club FCSB S.A de a utiliza, în scopuri comerciale și sportive, palmaresul fostei echipe Steaua București precum și toate derivatele sportive ce rezultă din acesta, în intervalul de timp 2003-2017, în baza art. 480 alin. 3 NCPC, va admite apelul, va anula sentința apelată și va proceda la rejudecarea fondului.

Față de soluția dată cererii de apel, în conformitate cu art. 61 alin. 3 NCPC, Curtea va admite și cererile de intervenție accesorie formulate în favoarea apelantei-pârâte de către Asociația Steaua 1947 LTD București și Asociația Salvați Steaua.

În rejudecare, Curtea constată că, în raport de această cerere conexă, intimatul-reclamant Clubul Sportiv al Armatei „Steaua București” a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, excepția lipsei de interes și excepția lipsei calității procesuale active a SC Fotbal Club FCSB SA și a lipsei calității procesuale pasive a Clubului Sportiv al Armatei „Steaua București” cu motivarea că nimeni nu a contestat palmaresul FCSB pentru perioada 2003-2017.

Excepțiile de mai sus sunt neîntemeiate, în condițiile în care intimatul-reclamant pornește de la o premisă greșită, respectiv aceea că pârâta-reclamantă ar pretinde dreptul asupra palmaresului echipei de fotbal, obținut în intervalul de timp situat între 2003 și 2017. Or, astfel cum rezultă din conținutul expres al cererii conexe și din argumentele prezentate în susținerea pretențiilor, ceea ce dorește pârâta-reclamantă este constatarea faptului că are dreptul de a utiliza palmaresul fostei echipe Steaua București în această perioadă, în calitatea sa de unic continuator al activității fotbalistice a acestei echipe, iar nu al actualei echipe de fotbal.

De altfel, acest aspect a fost confirmat și prin susținerile pârâtei-reclamante de la termenul din data de 23.10.2018, care, la momentul discutării probelor, s-a opus administrării probei cu interogatoriu, arătând că folosirea palmaresului recent nu face obiectul cauzei (f. 93 vol. V dos fond).

Pe fondul cererii, Curtea apreciază necesar a reda situația de fapt prin prisma actelor succesive încheiate în perioada 1947-1998, 1998-2003.

Astfel, în anul 1947 a fost înființată Asociația Sportivă Armata, care în anul 1948 își schimbă denumirea în Clubul Sportiv Central al Armatei, în anul 1950 devine Casa Centrală a Armatei, iar din anul 1961 a purtat denumirea Clubul Sportiv al Armatei – Steaua.

Prin Ordinul nr. 266/8.05.1992 a fost aprobat Regulamentul Fotbalului Profesionist al Federației Romane de Fotbal, art. 3 din acest Regulament stabilind că: „1. Cluburile de fotbal se pot organiza potrivit Legii nr. 24/1924 că asociații fără scop lucrativ sau patrimonial și în conformitate cu prevederile Decretului nr. 31/1954, privind persoanele juridice. 2. Cluburile de fotbal profesioniste se pot organiza ca societăți comerciale în conformitate cu Legea nr. 31/1990”.

Prin sentința civilă nr. 186/8.07.1998, pronunțată de Tribunalul București - secția a IV-a civilă, s-a acordat personalitate juridică Asociației Fotbal Club Steaua București și s-a dispus înscrierea acesteia în Registrul special al instanței.

Potrivit art. 1 din Statut, Asociația Fotbal Club Steaua București este o asociație sportivă, fără scop patrimonial, în sensul Legii nr. 21/6 februarie 1924 și în conformitate cu prevederile Decretului nr. 31/1954 privind persoanele juridice. Asociația fără scop patrimonial „Fotbal Club Steaua București” continuă activitatea sportivă de performanță a Secției de Fotbal a Clubului Sportiv al Armatei „Steaua București” și preia în întregime tradițiile glorioase ale acesteia”.

Obiectul principal de activitate al asociației îl constituie, potrivit art. 5 din Statut, organizarea și desfășurarea de activități sportive fotbalistice profesioniste prin pregătirea de sportivi de performanță în acest domeniu și prin participarea la competiții sportive interne și internaționale. Patrimoniul asociației a fost constituit din suma de 85000000 lei (rol).

În baza HG nr. 66/1999 privind abilitarea Ministerului Apărării Naționale de a transmite dreptul de folosință gratuită pentru spațiile și terenurile destinate activităților sportive, aflate în administrarea sa, către Asociația Fotbal Club Steaua București, a fost încheiat Protocolul nr. 21/7.03.1999 între Ministerul Apărării Naționale și Asociația Fotbal Club Steaua București prin care Ministerul Apărării Naționale a transmis dreptul de folosință gratuită Asociației pentru anumite spații și terenuri aflate în administrarea ministerului, s-a acordat dreptul Asociației de a folosi anumite baze sportive cu acordul Clubului Sportiv al Armatei Steaua București, Ministerul Apărării Naționale s-a obligat să asigure mijloacele de transport necesare desfășurării activității sportive de performanță, precum și cazarea sportivilor și arbitrilor, s-a prevăzut că ofițerii și subofițerii aflați pe statul de organizare al fostei secții de fotbal profesionist din cadrul Clubului Sportiv al Armatei Steaua București vor fi detașați la Asociația Fotbal Club Steaua București, precum și preluarea datoriilor și creanțelor CSA Steaua și ale fostei secții de fotbal profesionist, contractate anterior datei de 8 iulie 1998 în exclusivitate pentru componenții echipei de fotbal, tehnicieni și antrenori și cele legate de participarea echipei la competițiile interne și internaționale de către Asociația Fotbal Club Steaua în baza unui proces-verbal de predare-primire distinct.

Conform procesului-verbal din data de 24.01.2003, Adunarea Generală a Asociației Fotbal Club „Steaua” București a decis înființarea de către Asociație a unei societăți comerciale pe acțiuni, la care aceasta să participe ca acționar. La aceeași dată se încheie tranzacția extrajudiciară autenticată sub nr. 76/24.01.2003 de BNP Mircea Anișoara, prin care Asociația Fotbal Club Steaua București și alte patru persoane fizice se obligă să înființeze societatea comercială Fotbal Club „Steaua” București SA, în care Asociația urma să dețină o cotă de 36% din capitalul social, restul de 64% fiind deținut de acționarii persoane fizice.

În tranzacție s-a prevăzut că: „7. Asociația va transfera în interesul serviciului jucătorii de fotbal (seniori și tineret) și antrenorii noii societăți comerciale. 8. Societatea comercială Fotbal Club „Steaua” București va prelua, fără alte formalități, locul din Divizia A, subrogându-se în toate drepturile Asociației (obținerea de certificat sportiv, înscrierea la Ministerul Tineretului și Sportului, înlocuirea certificatului sportiv la Federația Romană de Fotbal și Liga Profesionistă de Fotbal, conform Legii nr. 69/2000)”.

Prin Hotărârea Adunării Generale a Asociației din data de 6.02.2003 s-a hotărât: aprobarea participării Asociației la capitalul social al Fotbal Steaua București SA cu aport în natura constând în instalația ROTORILL; aprobarea actului constitutiv al SC Fotbal Club „Steaua” București SA; cesionarea cu titlu gratuit a drepturilor de participare în Divizia A, începând cu data înregistrării legale a societății comerciale înființate; aprobarea cesionării cu titlu gratuit a drepturilor federative asupra tuturor judecătorilor legitimați valabil la Asociație; de asemenea, s-a aprobat ca societatea comercială Fotbal Club Steaua București să se înregistreze ca structura sportivă legal constituită la Ministerul Tineretului și Sportului începând cu data dobândirii personalității juridice în calitate de club profesionist de fotbal, precum și cesionarea cu titlu gratuit către societate a tuturor contractelor de publicitate, sponsorizare, drepturi TV și alte asemenea, încheiate în legătură directă sau indirectă cu activitatea sportivă principală.

În actul constitutiv al societății comerciale Fotbal Club Steaua București SA, autentificat sub nr. 144/6.02.2003 de BNP Mircea Anişoara, s-a prevăzut că scopul societății este „participarea la competiții sportive profesionale, promovarea și dezvoltarea activităților sportive, precum și alte activități legate sau derivate din obiectul social, preluând în acest sens locul echipei de fotbal în divizia A, a Asociației Fotbal Club Steaua București, precum și a celorlalte echipe ale Asociației, obligațiile Asociației Fotbal Club Steaua București față de fotbaliști, Liga Profesionistă de Fotbal, Federația Romană de Fotbal, precum și promovarea tinerelor talente în domeniul fotbalului profesionist de performanță”.

Prin încheierea judecătorului delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București din data de 19.03.2003 a fost autorizată constituirea și s-a dispus înregistrarea în registrul comerțului a societății comerciale Fotbal Club „Steaua” București.

În baza actelor juridice enumerate anterior, pârâta-reclamanta pretinde că palmaresul fostei echipe de fotbal „Steaua București”, drept personal, corporal, indivizibil și natural al unei echipe, i s-a transmis odată cu fondul de comerț de la Asociația Fotbal Club Steaua București.

Curtea reține că prin decizia civilă nr. 1034A/28.06.2021 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a III-a Civilă și pentru cauze cu minori și de familie în ciclul procesual anterior s-au reținut în privința dreptului asupra palmaresului următoarele aspecte:

*„ Curtea, reținând și faptul că intimatul-reclamant nu a indicat o valoare a obiectului cererii, precum și faptul că palmaresul în sine nu are o reprezentare contabilă și, în special, faptul că încălcarea dreptului la palmares poate decurge exclusiv din arogarea uneia sau a tuturor victoriilor sportive de către o altă entitate decât cea care efectiv a obținut rezultatele sportive respective, apreciază că **dreptul la palmares este un drept nepatrimonial care are în conținutul său, exclusiv, includerea rezultatului sportiv obținut în clasamentul de specialitate (dreptul la recunoașterea publică a acestui rezultat cu obligația corelativă a terțelor persoane de a nu aduce atingere acestei recunoașteri publice a poziției în clasament).***

Faptul că din dreptul la palmares derivă drepturi subsecvente (dreptul de proprietate asupra bunurilor mobile constând în trofee, diplome, cupe, etc.; dreptul patrimonial la despăgubire în situația încălcării dreptului la palmares; dreptul de a

participa pe o anumită poziție în sezonul sportiv următor) nu este de natură a conferi dreptului la palmares natura unui drept patrimonial, pentru simplul fapt că poziției echipei sportive în clasament nu îi poate fi atașată o valoare economică (criteriu potrivit căruia se face distincția între drepturi patrimoniale/nepatrimoniale, independent de drepturile derivate din acestea). În raport de semnificația avută în limbajul curent și în absența unei reglementări exprese, Curtea, contrar primei instanțe, nu poate reține că acest drept la palmares ar reprezenta un ansamblu de drepturi atât patrimoniale, cât și nepatrimoniale și deci un element al patrimoniului. (...)

Curtea apreciază că susținerea apelantei referitoare la faptul că dreptul la palmares este un drept absolut, indisolubil legat de clubul sportiv, nu poate fi primită întrucât ea este lipsită de interes, deoarece o asemenea apreciere ar paraliza automat posibilitatea transmiterii în orice formă a palmaresului către o altă entitate. Or, Curtea apreciază că, fiind vorba de drepturi ale persoanelor juridice, deși nepatrimoniale, nu este exclus, de plano, transferul acestor drepturi către o altă entitate. (...)

Cu privire la mențiunile statutului Asociației Fotbal Club Steaua București și cele ale propriului act constitutiv din ale cărui mențiuni reiese că este continuatoarea de drept a istoriei și tradițiilor echipei de fotbal Steaua București și a palmaresului acesteia (...), în acord cu prima instanță și contrar susținerii apelantului, dată fiind tot interpretarea literală și faptul că o altă manifestare de voință a părților nu poate fi dedusă din elemente intrinseci sau chiar extrinseci actului, Curtea constată că **această mențiune în statut nu poate conduce la concluzia preluării palmaresului existent până în 1998 de nou înființata entitate.**

Nici argumentul privind faptul că în absența preluării palmaresului, pârâta nu ar fi putut continua activitatea competițională nu poate fi primit, deoarece continuarea în Divizia A în sezonul următor a avut la bază o manifestare de voință specială în acest sens între Asociația Fotbal Club Steaua București și pârâtă (pct. 8 al tranzacției autentificate sub nr. 76/2003 de BNP Mircea Anişoara).

În ceea ce privește continuarea activității sportive la nivelul anului 1998, aceasta s-a realizat de Asociația Fotbal Club Steaua București nu în considerarea preluării palmaresului (în sensul alterării realității referitoare la faptul că victoriile obținute de echipa de fotbal profesionist au avut loc sub egida reclamantului), ci în considerarea mențiunilor din actele constitutive referitoare la continuarea activității sportive.

De altfel, cu privire la acest aspect, contrar criticilor apelantei referitoare la autoritatea de lucru judecat a deciziei 3425/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție se constată că, chiar dacă litigiul a avut un alt obiect, fiind vorba de efectul pozitiv al autorității de lucru judecat, în mod corect prima instanță a reținut că **se impun în prezent litigiul statuările referitoare la faptul că la nivelul anului 1999 de la reclamant la Asociația Fotbal Club Steaua București nu a operat un transfer (integral) de patrimoniu, ci numai dreptul de a folosi gratuit anumite spații, au fost detașați angajați ai fostei secții de fotbal profesionist, au fost preluate datoriile și creanțele contractate înainte de 8 iulie 1998 în legătură cu această secție de fotbal.**

Astfel, în prezentul litigiu nu se poate statua contrar celor dezlegate în litigiul anterior, respectiv nu se poate stabili că ar fi operat transferul integral de patrimoniu. De fapt, întreaga construcție logică a apelantei pornește de la ideea că palmaresul este unic și indivizibil, ceea ce ar justifica faptul că titularul său este entitatea care administrează echipa sportivă în prezent. Or, Curtea nu poate reține o asemenea concluzie dată fiind realitatea competițiilor sportive care se derulează succesiv, în multiple forme.

Altfel spus, întrucât lista victoriilor sportive are în mod natural o derulare cronologică, dreptul la palmares poate fi divizat în raport de fiecare competiție sportivă la care se obține o asemenea victorie și în situația sporturilor de echipă poate fi alocată

atât clubului sportiv la care funcționează respectiva echipă în momentul obținerii victoriei, cât și unei anumite componente a echipei la un anumit moment în timp.

Tot pentru a justifica preluarea palmaresului, apelanta-pârâtă a susținut că transferul fondului de comerț, reprezentat de echipa de fotbal, locul în grupe de la momentul respectiv, drepturile federative ale jucătorilor, „istoria și trecutul glorios”, include și transferul palmaresului clubului, potrivit principiului de drept „*accessorium sequitur principale*”, (accesoriul urmează principalul).

Cu privire la acest aspect, în considerarea calificării ca drept nepatrimonial a dreptului la palmares, Curtea apreciază că acesta nu poate reprezenta un element al fondului de comerț, înțeles ca universalitate de drepturi patrimoniale afectată desfășurării unei activități profesionale. Chiar și într-o accepțiune a fondului de comerț ce ar include drepturi nepatrimoniale, în absența unei manifestări de voință decisive în acest sens (în tranzacția din 2003 menționându-se exclusiv transferul dreptului de a participa în Divizia A, drept care, deși decurge din poziția ocupată în clasamentele anterioare, este distinct de dreptul la palmares), Curtea constată că nu poate fi reținut un asemenea transfer.

Nu poate fi reținută indivizibilitatea naturală invocată de apelant și nu este aplicabil în cauză principiul *accessorium sequitur principale*, deoarece nu se identifică un raport de accesorialitate între dreptul la palmares și elementele propuse de apelant. Astfel, poziția în clasamentele anterioare nu poate fi considerată un drept asociat, accesoriu al echipei în forma actuală, ci cel mult un accesoriu al echipei în componența de la momentul câștigării poziției în respectivul clasament. Spre exemplu, presupunând transferul unei echipe sportive către un alt club sportiv și redenumirea acesteia, din orice motive, nu s-ar putea pretinde că palmaresul obținut sub titulatura anterioară să fie trecut sub noul nume ale actualei echipe, nefiind de conceput alterarea listei rezultatelor sportive, fie și numai în considerarea interesului general al existenței unor informații corespunzătoare realității în aceste clasamente. (...)

Dreptul la palmares nu a făcut obiectului vreunui transfer de la Asociația Fotbal Club Steaua către apelanta FCSB (potrivit tranzacției din 2003 dintre părți fiind transmis exclusiv dreptul accesoriu de participare în sezonul competițional următor.)

Dezlegările date prin decizia menționată mai sus asupra naturii juridice a dreptului pretins în privința palmaresului precum și asupra faptului că nu s-a realizat nicio cesiune asupra palmaresului către pârâta-reclamantă au fost menținute prin decizia civilă nr. 513/28.03.2023, prin care s-a constatat caracterul neîntemeiat al motivelor de recurs încadrate în prevederile art. 488 pct. 5 și pct. 8 NCPC în privința acestei chestiuni.

Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că „împrejurarea că instanța de apel a dat o altă dezlegare situației da fapt, ori problemelor de drept, față de cele propuse de una din părți, nu echivalează cu reținerea unor motive străine în considerentele hotărârii, ci, dezlegarea dată de instanța de apel reprezintă rodul analizei și aplicării instituțiilor de drept potrivit interpretării proprii, ce nu poate fi cenzurată decât numai în măsura în care se identifică un motiv de nelegalitate dintre cele expres și limitativ prevăzute de art. 488 alin. 1 C.pr.civ. (...)

Înalta Curte observă că cele două teze alăturate de către recurentă pentru a evoca o pretinsă contradicție, reprezintă dezlegări date de instanța de apel unor aspecte diferite ce au făcut obiectul analizei instanței de apel, necesare soluționării cauzei.

Astfel, reținând că dreptul la palmares poate fi divizat în raport de fiecare competiție sportivă la care se obține o asemenea victorie, instanța de apel a concluzionat că victoria este alocată atât clubului sportiv la care funcționează respectiva echipă în momentul obținerii victoriei, cât și unei anumite componente a echipei la un moment în timp.

Concluzia imediată a instanței, decurgând din caracterul divizibil al palmaresului, nu poate fi în sensul că acesta a făcut obiectul transferului către o altă entitate, astfel cum afirmă recurentele, ci, instanța de apel a menținut dezlegarea dată de instanța fondului, potrivit căreia dreptul nu a fost cesionat nici ca efect al convenției dintre părți, nici ca efect al legii și nici ca efect al pretinsului caracter accesoriu al palmaresului în raport de echipa de fotbal, acesta fiind raționamentul logic din care s-a desprins, în mod corect, concluzia potrivit căreia dreptul asupra palmaresului aferent perioadei 1947-1998 a rămas în persoana reclamantului.

În stabilirea situației de fapt privind neoperarea transferului dreptului asupra palmaresului către recurenta-pârâtă, în mod corect instanțele fondului au dat eficiență autorității de lucru judecat a deciziei nr. 3425/2014 a Înaltei Curți, prin care s-a statuat irefragabil că la nivelul anului 1999 nu a operat un transfer integral de patrimoniu, astfel cum pretinde recurenta-pârâtă.

Subsumat motivului de recurs reglementat de art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr.civ se critică statuarea instanței de apel din perspectiva faptului că nu s-a realizat o cesiune asupra palmaresului, nici ca efect al convenției părților, nici ca efect al legii și nici ca efect al continuării activităților sportive și competiționale, aspect ce nu poate face obiectul analizei instanței de recurs de vreme ce presupune aprecierea probatoriului și se tinde la reevaluarea situației de fapt.

Înalta Curte reține că deși instanțele fondului s-au raportat diferit la natura juridică a palmaresului, cea de fond reținând că are caracter patrimonial, iar cea de apel reținând caracterul nepatrimonial, ambele au soluționat în același mod fondul cauzei, în considerarea faptului că transferul dreptului asupra palmaresului nu a intervenit nici ca efect al legii și nici ca efect al convenției părților. Pentru a concluziona astfel, instanțele fondului au dat eficiență autorității de lucru judecat a deciziei nr. 3425/2014 a Înaltei Curți, prin care s-a statuat irefragabil că la nivelul anului 1999 nu a operat un transfer integral de patrimoniu, astfel cum pretinde recurenta-pârâtă.”

Aspectele tranșate în mod definitiv de instanța de apel, în ciclul procesual anterior, referitoare la natura juridică a dreptului asupra palmaresului precum și la faptul că la nivelul anului 1999 de la reclamant la Asociația Fotbal Club Steaua București nu a operat un transfer (integral) de patrimoniu, ci numai dreptul de a folosi gratuit anumite spații, au fost detașați angajați ai fostei secții de fotbal profesionist, au fost preluate datoriile și creanțele contractate înainte de 8 iulie 1998 în legătură cu această secție de fotbal și că dreptul asupra palmaresului nu a făcut obiectul vreunui transfer de la Asociația Fotbal Club Steaua către pârâta-reclamantă FCSB nici ca efect al legii și nici ca efect al convenției părților se impun prezentei instanțe cu autoritate de lucru judecat.

Având în vedere că nu există identitate de obiect între ceea ce a făcut obiectul analizei în cadrul hotărârii anterior redată și ceea ce se rejudecă la acest moment procesual întrucât în rejudecare se pune problema stabilirii existenței dreptului pârâtei-reclamante de a utiliza palmaresul fostei echipe „ Steaua București” în perioada 2013-2017, în speță, autoritatea de lucru judecat se manifestă din perspectiva efectului pozitiv.

În conformitate cu art. 430 NCPC, hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată. Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă.

Așadar, odată ce judecătorul a dat dezlegare unei chestiuni litigioase, indiferent că a făcut-o pe cale principală, pronunțându-se asupra fondului litigiului sau în mod incidental, atunci când un aspect al litigiului îi este relevat în cursul procesului de așa manieră încât dezlegarea fondului pricinii presupune dezlegarea anticipată a acestuia,

funcția sa jurisdicțională raportată la respectiva speță a încetat, iar ceea ce și-a găsit dezlegare nu mai poate fi pus în discuție altfel decât prin exercițiul căilor de atac.

Aspectele cărora instanța le-a dat deja dezlegare nu mai pot fi ulterior contestate, negate și nu se mai poate tinde la a se demonstra contrariul a ceea ce s-a statuat deja, iar aceasta corespunde funcției autorității de lucru judecat, respectiv nevoii sociale de ordine și stabilitate.

În speță, considerentele prin care instanța a stabilit caracterul nepatrimonial al dreptului asupra palmaresului precum și inexistența unui transfer al acestui drept în favoarea Asociației Fotbal Club Steaua București și ulterior în favoarea pârâtei-reclamante au caracter decisiv deoarece reprezintă motivele care constituie fundamentul deciziei din ciclul procesual anterior, explicația soluției adoptate prin dispozitiv și se bucură de puterea de lucru judecat, nemaiputând fi contrazise.

Este adevărat că prin decizia de recurs Înalta Curte a trasat în sarcina prezentei instanțe obligația de a stabili existența dreptului pârâtei-reclamante asupra palmaresului pentru intervalul 2013-2017 în raport de convențiile încheiate între părți și cu luarea în considerare a apărărilor acesteia privind dreptul de a participa la competiții în divizia A, însă această analiză nu se poate realiza făcând abstracție de chestiunile litigioase dezlegate definitiv în ciclul procesual anterior și care prezintă relevanță pentru cauza de față, ci dimpotrivă, acestea reprezintă punctul de pornire de la care instanța își dezvoltă raționamentul juridic, raportat la circumstanțele concrete ale pricinii deduse judecării.

Or, atât timp cât prin decizia civilă nr. 1034A/28.06.2021 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a III-a Civilă și pentru cauze cu minori și de familie, definitivă prin decizia civilă nr. 513/28.03.2023, s-a stabilit că în cadrul raporturilor juridice decurgând din actele încheiate începând cu anul 1948 nu a existat nicio preluare a dreptului asupra palmaresului fostei echipe de fotbal „Steaua București” de către Asociația Fotbal Club Steaua București, pe care aceasta să îl fi transmis ulterior către pârâta-reclamantă în baza actelor încheiate la nivelul anului 2003, este evidentă concluzia logico-juridică în sensul că nici în perioada 2003-2017 pârâta-reclamantă nu este titulara vreunui drept asupra acestui palmares.

Pentru aceste motive, Curtea va respinge cererea conexă privind constatarea dreptului de a utiliza, în perioada 2003-2017, palmaresul fostei echipe de fotbal profesionist „Steaua București”, ca neîntemeiată.

Curtea va menține dispozițiile sentinței referitoare la soluția în privința constatării că palmaresul echipei de fotbal Club Sportiv al Armatei „Steaua București” din 1947 și până în 1998 aparține reclamantului CSA și referitoare la soluția dată cererii conexe vizând perioada 1947-2003 întrucât această soluție a instanței de apel din primul ciclu procesual nu a fost desființată în recurs și prin urmare, nu face obiectul rejudecării.

De asemenea, Curtea va obliga intimatul-reclamant la plata către apelanta-pârâta a sumei de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, în condițiile în care prin decizia civilă nr. 1034A/28.06.2021 s-a constatat că reclamantul a căzut parțial în pretenții iar această dispoziție nu a fost contestată de intimatul-reclamant care nu a formulat calea de atac a recursului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite apelul formulat de **apelanta-pârâta S.C. Fotbal Club FCSB S.A.** (fostă Fotbal Club Steaua București SA) cu sediul în București, strada Drumul Leordeni nr. 106, Grup Social – Birouri I sectorul 4 și cu sediul procesual ales la Cabinet de Avocat Căvescu Adrian, în Otopeni, str. Grivița, nr. 37E, Județul Ilfov, împotriva sentinței civile nr. 1628/05.07.2019 pronunțată de Tribunalul București - Secția a V-a Civilă, în dosarul

nr. 48951/3/2017, după casarea Deciziei civile nr. 1034 din 28.06.2021 pronunțată de Curtea de Apel București Secția a III-a Civilă și pentru cauze cu minori și de familie, prin Decizia civilă nr. 513 din 28.03.2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în contradictoriu cu **intimata reclamantă Clubul Sportiv al Armatei "Steaua București" (UM 02301 București)** cu sediul în București, B-dul Ghencea nr. 35, sector 6, și cu **intervenienții Asociația Steaua 1947 LTD** cu sediul ales la Cabinet de Avocat Anca Opriș în București, str. Ștefan Mihăileanu nr. 28, sector 2 și **Asociația Salvați Steaua**, cu sediul în București, str. Magnoliei nr. 101, ap. 8, sector 2.

Admite cererile de intervenție accesorie formulate de Asociația Steaua 1947 LTD București și Asociația Salvați Steaua.

Anulează în parte sentința apelată și rejudecând:

Admite excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului CSA în privința cererii având ca obiect dreptul la palmares pentru perioada 1998-2003 și respinge această cerere în consecință.

Respinge excepțiile inadmisibilității, a lipsei de interes, a lipsei calității procesuale active și pasive invocate în legătură cu cererea conexă, ca neîntemeiate.

Respinge cererea conexă privind constatarea dreptului de a utiliza, în perioada 2003-2017, palmaresul fostei echipe de fotbal profesionist „Steaua București”, ca neîntemeiată.

Menține dispozițiile sentinței referitoare la soluția în privința constatării că palmaresul echipei de fotbal Club Sportiv al Armatei „Steaua București” din 1947 și până în 1998 aparține reclamantului CSA și referitoare la soluția dată cererii conexe vizând perioada 1947-2003.

Obligă intimatul-reclamant la plata către apelanta-pârâtă a sumei de 3000 lei, cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 30 de zile de la comunicarea deciziei, care se va depune la Curtea de Apel București – Secția a III-a Civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Pronunțată azi, 23.10.2023, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte
Andreea Maria Dumbrăveanu

Judecător
Alina Petruța Buculei

Grefier
Georgiana Vișănoaie

Red./Tehnored.AMD/ 14.05.2024/6 ex.
TB- Simona Vișoiu S. a V-a